

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko yksittäinen kuljetusyrittäjä, joka on velvollinen maksamaan tietulleja, vedota kansallisissa tuomioistuimissa direktiivin 1999/62/EY 7 artiklan 9 kohdan ja 7 a artiklan 1 ja 2 kohdan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivillä 2006/38/EY, ⁽¹⁾ tietullin laskentaa koskevien säännösten (riippumatta 7 a artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä liitteen III kanssa, mukaisista säännöksistä) noudattamiseen, jos jäsenvaltio ei ole noudattanut näitä säännöksiä täysimääräisesti vahvistaessaan tietulleja kansallisessa lainsäädännössä tai on pannut ne virheellisesti täytäntöön kuljetusyrittäjien, joka on velvollinen maksamaan tietulleja, vahingoksi?
- 2) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen 1 vastaan myöntävästi:
  - a) Voidaanko direktiivin 1999/62/EY 7 artiklan 9 kohdan toisessa virkkeessä, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/38/EY, tarkoitettuina infrastruktuuriverkon käyttökustannuksina pitää myös liikennepoliisin kustannuksia?
  - b) Johtaako painotetun keskimääräisen tietullin perusteella laskettavien kustannusten ylittyminen
    - aa) enintään 3,8 prosenttia, etenkin silloin, kun perustana käytetään kustannuksia, joita ei lähtökohtaisesti voida ottaa huomioon laskennassa,
    - bb) enintään 6 prosenttia

direktiivin 1999/62/EY 7 artiklan 9 kohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/38/EY, sisältyvän kustannusten ylittymistä koskevan kiellon rikkomiseen sillä seurauksella, ettei kansallista oikeutta voida tältä osin soveltaa?
- 3) Siinä tapauksessa, että toisen kysymyksen b kohtaan on vastattava myöntävästi:
  - a) Onko 26.9.2000 annettua tuomiota komissio v. Itävalta (C-205/98, EU:C:2000:493, 138 kohta) ⁽²⁾ tulkittava siten, että kustannusten huomattavaa ylittymistä ei voida enää tasata tuomioistuinmenettelyssä jälkikäteen tehdyllä kustannuslaskennalla, jolla on tarkoitus näyttää toteen, että vahvistettu tietulli ei tosiasiallisesti viime kädessä ylitä kustannuksia, jotka laskennassa voidaan ottaa huomioon?
  - b) Siinä tapauksessa, että kolmannen kysymyksen a kohtaan on vastattava kieltävästi:

Onko jälkikäteen, laskentajakson päätyttyä tehtävässä kustannuslaskennassa otettava täysimääräisesti perustaksi tosiasialliset kustannukset ja tietulleista saadut tosiasialliset tulot eikä alkuperäiseen, ennusteisiin perustuvaan laskentaan sisältyneitä näitä koskevia oletuksia?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 15, s. 8.

⁽²⁾ EYVL 2000, C 335, s. 10.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 23.4.2019 — KS ja MHK v. International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Irlanti ja Attorney General

(asia C-322/19)

(2019/C 220/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: KS ja MHK

Vastapuolet: International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Irlanti ja Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko tulkittaessa yhtä unionin oikeudellista tointa, jota sovelletaan tietyssä jäsenvaltiossa, ottaa huomioon samaan aikaan annettu toinen oikeudellinen toimi, jota ei sovelleta kyseisessä jäsenvaltiossa?
- 2) Sovelletaanko vastaanottodirektiivin (uudelleenlaadittu) 2013/33/EU⁽¹⁾ 15 artiklaa henkilöön, josta on tehty Dublin III -asetuksen eli asetuksen (EU) N:o 604/2013⁽²⁾ mukainen siirtopäätös?
- 3) Onko jäsenvaltio pannessaan täytäntöön vastaanottodirektiivin (uudelleenlaadittu) 2013/33/EU 15 artiklaa oikeutettu ottamaan käyttöön yleisen toimenpiteen, jonka mukaan kaikkien siirtopäätöstä tehtäessä tai sen tekemisen jälkeen aiheutuneiden viivästysten katsotaan johtuvan Dublin III -asetuksen eli asetuksen (EU) N:o 604/2013 nojalla siirrettävistä hakijoista?
- 4) Jos hakija lähtee jäsenvaltiosta, jossa hän ei ole hakenut kansainvälistä suojelua, ja matkustaa toiseen jäsenvaltioon, jossa hän hakee kansainvälistä suojelua ja jossa hänestä tehdään Dublin III -asetuksen eli asetuksen (EU) No 604/2013 mukainen päätös, jonka perusteella hänet siirretään takaisin ensimmäiseen jäsenvaltioon, voidaanko suojelua koskevan hakemuksen käsittelyn viivästymisen katsoa johtuvan hakijasta vastaanottodirektiivin (uudelleenlaadittu) 2013/33/EU 15 artiklaa sovellettaessa?
- 5) Jos hakija on siirrettävä toiseen jäsenvaltioon Dublin III -asetuksen eli asetuksen (EU) N:o 604/2013 nojalla, mutta siirto viivästyy, koska hakija on käynnistänyt judicial review -menettelyn, jonka seurauksena siirto lykkääntyy tuomioistuimen lykkäysmääräyksen perusteella, voidaanko kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelyn viivästymisen katsoa johtuvan hakijasta vastaanottodirektiivin (uudelleenlaadittu) 2013/33/EU 15 artiklaa sovellettaessa joko yleisesti tai erityisesti silloin, kun kyseisessä menettelyssä todetaan, että judicial review -menettely on ilmeisen tai muutoin perusteeton tai sitä käytetään väärin?

⁽¹⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 96).

⁽²⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 19.4.2019 — Nobina Finland Oy

(Asia C-327/19)

(2019/C 220/28)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus